

דברי הכפר

ויכתוב מדרכי את הדברים האילה.....

לקיים עליהם להיות עושים את יום הארבעה עשר לחודש ואח יום-
חמשה עשר לחודש כל שנה ושנה. כימים אשר נחו בהם היהודים -
מאוייביהם והחודש שנהפך להם מיגון לשמחה ומאבל ליום טוב,
לעשות אותם ימי משחה ושמחה ומשלוח מנות איש לרעהו.

....על כן קראו לימים האילה פורים על שם הפור.

על כן, על כל דברי האיגרת הזאת ומה ראו ומה הגיע אליהם,
קימו וקיבלו היהודים עליהם ועל זרעם ועל כל הנלויים עליהם
ולא יעבור להיות עושים את שני הימים האילה ככתבם וכזמנם
בכל שנה ושנה.

(מתוך מגילת אסתר)

דברי הכפר
מס' 448
כפר הנשיא
27.2.76
כו' אדר א'
חשל"ו

חברת הילדים

- * רכוז חברת הילדים חיוב ביותר. בלי יד מכוונת ידורר המצב בחב הילדים עוד יותר. לא נפתור את הבעיות על ידי בניית המועדון המפואר ביותר.
- * אין לבנות מועדון חדש לחברת הילדים עד שכבר קימה פזילות אינסנסיבית בקרב הנוער, אחרת יעמוד מבנין ריק כפי שעמדו כל המועדונים הקודמים.
- * על חברת הילדים לדרוש מחוזרי צבא סיקחו על עצמם את נסל הריכוז. ברור מאליו שאלה מתחילים ביותר לחפיד זה, מפני שעברו בעצמם את התהליך.
- * אין זמן לחכות עד סיקום מועדון נוער חדש. על הקבוץ כבר היום להסיע מאמץ וכסף לספון יסודי של מקלט.
- * נקרא לבני הנעורים עצמם להגיש את דרישותיהם לחברה, ולסורר ענין בבעיותיהם. היזמה חייבה לבוא מהם, ואז נעמוד בכל דרישותיהם.

סרונים: - מסב - וחדר אכל -

המנחה: ג'ו סינה המסתתפים: ניל, מורנה, עליזה נ, צביה, רינה כ, ווילי, מיכאל ד, ברני מ, רוחי מ, מיכל, צפורה, מינה, פרנק, יעל ס.

הצעות לגבי המסב

- * להוסיף כלי בידול, חנורים, סירים וספס של כלי עזר לביטול. להרחיב את אפשרות הבטול בגז ובקיסור.
- * על כל מבטלת להתמחות בשטח מסויים ליל הארוחה.
- * להכניס לעזרה המבטלות חברות נוספות לעובדות חצי יום, כגון מניקות, קסיסות וכו'.
- * לספר את ההיגיינה במסב ולהגיינה עליה בקפדנות.
- * על מבטלת להגיש את האכל, כדי ליצור קשר בין המסב לחדר האכל וכדי לקבל היזון חוזר וסיפוק מעבודה.

הצעות לגבי חדר האכל

- * להוסיף מבנה ליד הרמפה לאיכסון כסאות, עגלות וציוד אחר.
- * דרושה הסתכלות מחדש - בדק בית על כל המבנה ובדיקת הקשר בין המסב, חדר האכל והאקונומיה.
- * מודרניזציה בסדר, באקוסטיקה, במיזוג אויר, בחימום.
- * חיפוש סיסות חדשות להכנסת חברים באופן מלא או חלקי לעבודה במסב ובחדר האכל.
- * דיאטה - סינוי באופן ההגשה. התמחות מבטלת בנושא הדיאטה ובביטול למחלות הסוגות.
- * לדאוג לכך שבארוחת הערב לא יהיה מחסור במנות הסוגות לחברים שמגיעים לקראת סוף הארוחה.
- * לפזר בחדר האכל דלפקים ניידיים. לחלק את חדר האכל למרכזים זונים, ובכל מרכז אוכלים לא יותר מ-45 חברים (על פי נסיון שנעשה בשדות ים)
- * להפוך את ענף המזון לענף מעובד על חקציב וסלא יקרא סרות.
- * סני דלפקים: אחד לסומרי מסקל ודיאטה ואחד לאכל רגיל.
- * איחור העזרה ההגשה של ארוחת ערב. ארוחת ארבע קרובה מדי לארוחת הערב.
- * ארוחת ערב חשובה במיוחד מבחינה חברתית ומשפחתית. גם חשוב לאלה אשר אינם אוכלים ארוחות אחרות בח"א.
- * עלינו להעלות את המושג "סרות" ולא להגרר להטאות בהכנסת סכר למקס ולעומתו "ענף סרות" מכאן הבקורה על "סרות" יותר מדי משוררת עובדות בסרונים. יש לאזן אותו ע"י בחורים. בכלל לא נהנה לסרת ולכן רצוי לחלק את הנסל גם על גברים.

1. העלאת מחיר השמוע ברכב לחבר (בהסתתפות וו' החבורה).

מחיר הק"מ לחבר יהיה המחיר הריאלי, כלומר 70 אג'. הסובסידיה תינתן כמענק של 250 ל"ל לחבר.

בסיכומם של כמה דיונים בנושא, ובהסתמך על חוצאות הסאלון, הוחלט שאת חלוקת מקלטי הטלוויזיה יש לעשות כפי שהנהגנו לחלק פריטים אחרים בעבר, כלומר עפ"י וותק. חברים אשר מגיע תורם לקבל את המכשיר והם יעדיפו לקבל במקומו פריט שווה ערך, יוכלו לעשות זאת. חברים שקבלו מקלט ממקורות חוץ, לא יכללו כמובן, ברשימה.

הלן בקטה וו' החברה חחליט על רכישת והעמדת כמה מקלטי טלויזיה אזוריים בנוסף למקלט שיוצב במועדון.

4. נסיעות לחו"ל

הוחלט לפרסם את רשימת הנוסעים השנה, ואלה הם:
מספ' ליפטיץ, מנד' יגורסקי, אבידור, בן-אבי וסמברג.

(א) וזו ההזדהות מליוח ממליצה לאנח למודי החברים הבאים:

1. שריטה סינה - מדעי ההתנהגות - ארה"ב - שלטה חודשים
2. רות גולן - עבודה סוציאלית - מדרשת רופין - שנתיים.
3. שלי כהן - תפירה וגזירה - " " - ארבעה חודשים.

לפי המקובל חובא ההמלצה לאטור במוסדות המתיאמים.

(ב) כמו-כן ילמדו בשנת תשל"ז:

אסתר נצר	-	שנה שליטית
טלומית עדר	-	שנה שליטית
נעמי רחמני	-	שנה ראשונה

(ג) וועדע העשטלמויות מבקשט להזכיר לחברים כי למודים שאושרו על ידה אין פרוטס עבודה באותה מקצוע בעתיד. לכן מציעה הוועדה לכל חבר שמעוניין ללמד מקצוע, או מבקט ללמוד נושא שרצונו לעסוק בו בעתיד - לפנות לוועדה לתכנון לסוה ארוך.

ו' השתלמויות.

דוחות של וועדת הנעורים - אפשר לעיין בהם במזכירות, אצל בן-טבע.

~~~~~

יומן שבת של אדם אחד

שלש פעמים בחדש אני קם בשבת בהרגשה שהיום כולו שלי ואוכל, כלשון המקרא, "לזכר את יום השבת". אם כי היום נשאר תערוכת של קודש וחול. אוכלים ארוחת בקר בלי חפזון ואז קוראים את פרשת השבוע בעזרת פרוש רש"י, שהיה בלי ספק אחד הגאונים שהעם היהודי מעלה מדי פעם בפעם. הוא היה פרשן לא רק של כל המקרא אלא של חלק גדול של התלמוד הבבלי, איש פעיל בקהילתו בדרום צרפת ואף מצא זמן להנהל בהצלחה את עסק היינות המשפחתי.

בשבועות אלה, פרשו השבוע עוקבות אחרי מעשי בני ישראל בצאתם ממצרים: תחילה בקריעת ים סוף; אחרי כן במלחמה עם עמלק - אותו עמלק שימשיך להלחם בעם ישראל בכל דור; במעמד הר סיני כשאמרו אבותינו "נעשה ונשמע"; וכך כשתפסו ועבדו את עגל הזהב. אלה פרקים מלאי דרמה ותעלומות, שרש"י ניסה לפרשם לפני 900 שנה.

ארוחת צהריים בחדר האכל מעדכנת אותנו במידע על מי מן העולם הרחב מבקר אצל הדודנים הכפריים, ואז הולכים לברך אחת המשפחות הוותיקות על כניסתה לדירה חדשה בסביבת ביתי. אנחנו הדיירים הוותיקים; השלמנו עם העובדה, שכתוצאה מן ההגירה, ערך השכון ירד, אבל נחושה דעתנו, שלא צטרכנו סטיות מן הנוהגים המקובלים עלינו. כמו שאמר אחד מלוחמי הסדר שלנו - בעל מבטא אוסטרלי שיש לו בן ביחידה קרביה, "אם הם ימשיכו לחצות את הדשא ולעשות סם שביל, אבקש מן הבן להביא הביתה כמה מוקשי נעל ואז נראה מי ימשיך לקצר את הדרך...". מי אומר שאנחנו עם ים-תיכוני בלי משמעת?

איזה שיחות מענינות יש לותיקים כשהם מתכנסים לשתות לחיים על דירה חדשה. אחרי סיור מודרך בתוך הבית, פנו המחשבות לשכון הקבע הסופי שיהיה בבית הקברות... בו בזמן שהדעות היו מחולקות באם צריכים לערבב קבריהם של חברים ממקומות הכשרה שונים, היתה הסכמה מוחלטת לזה, "שלא ניתן לגרעין ה' להקבר על ידנו. איך יתיחסו לקרבה כזאת בעולם של מעלה". וביחס למפלגה של שרה דבולט, היתה מבוכה! וכמו שאחד אמר בעצב "אחרי שקברו אותנו לא לשאלו לדעתנו. ובלאו הכי היא תהיה ותיקה אז...". מולעט בעוגה וויסקי.

הלכתי לראות את החברה משחקים כדורגל. כפר הנשיא נגד הגושרים: הם בראש הליגה ואנחנו בתחתית. אין סכויים, אמרו לי, רק לפני שבוע שבועיים, הכניסו ליפחח שבעי שער. ואפילו בלי כל "הכוכבים" יורם, יגאל, דוד ר, ישחקו, יעשו ממנו קציצות. מומחי הספסלים שלנו התחלתי לשתי קבוצות ועובדה זו מקבה לנבחרת שלנו יחרון אסטרטגי חשוב, כי ההפרעות הקולניות והעדוד לשופט, באות משני צדי המגרש. החלוקה אינה לפי גיל אלא לפי אסכולה! אחת מפרשת "נבדל" לפי חוקי הכדורגל ואחת מפרשת "נבדל" בכל מצב שבו שחקן היריב מסכן את השער שלנו. טוב הדגמנו את חשיבות המושג חנוך, בזה שלקראת סוף המשחק, גם אוהדי הגושרים סברו שהשופט סומא, קשה תפילה ובודאי חושב שהוא מנהל משחק כדורסל.

איזו הפתעה! לא הפסדנו ובמקום לציין כמו שצינו בערך בכל 10 דקות, "עדיין מחזיקים מעמד... עוד לא הבקיעו שער... הם רק מובילים אחד אפס בינתיים...". יכולנו ללכת הביתה ולומר בסוף - היה להם מזל שסימו בחיקו!

אכן, משחק מרתק היה ומפגור של 0-1, הגענו ליתרון של 1-2. אמת הדבר שנצלנו חלק גדול ממלאי הנסים העומדים לרשות קבוצנו, אבל אפילו כשעמרי לא היה בשער, השדה המגנטי שסם סביב לו, מנע חדירה הכדור לחוכו. פלוא היה גבור היום, עם שני שערינו לזכותו, אבל עמי והני נלחמו ללא לאות והופעת יגאל במחצית השנייה, העבירה את רוב הלחץ לשער שלהם. דוד ר, היה טוב בהגנה וכיון ששחקני הגושרים לא הכירו את נענוע השוקיים שלנו, שמזכיר ליודעי דבר חנוצת רקדנית בסן מעולה, הוא בלבד אותם לא אחת. הליכה שלווה הביתה, כששתי קבוצות מומחים משוות את סכומי המשחק, לארוחת ארבע והאזנה לכדורגל אנגלי, שהוא חוור וספל אחרי ההוד וההדר של גבורינו.

ע ר ב ש ל ש א ל ו ת   ו ח ש ו ב ו ת

ביום א' הקרוב, תנחן הזדמנות להורי תלמידנו בכפר בלום להפגש עם הנהלת בית החנוך ולסווח על כל נושא העולה על דעתם בקשר אל בית הספר. בין השאר יוכלו גם לדון בתוכן מכתב שהתקבל במזכירות ושחלק ממנו אנו מביאים להלן:

.... הצעה להנהיג השנת הלימודים הבאה שבוע של 5 ימי לימוד לכיתות ז' ו-ח' בדומה לסידור של כיתות ט' - י"ב. הסבות לצעד זה:

1. אי פתוחו של בית החנוך ביחד עם גידול מספר התלמידים בלפחות 70 תלמידים בשנה הבאה מעמידה אותנו בפני חוסר חמור בחדרי לימוד. ההסדר המוצע ישלים את השבוע כשכל יום יעדר מחזור אחד מבית הספר ולאפשר ניצול של עוד 3 חדרים לפחות ביום א' וביום ו'.
  2. ההסדר המוצע יתאפשר חסכון ניכר מאד בהוצאות ההסעה של התלמידים בצהריים כאשר תהיה רק הסעה אחת בצהריים - בשעה 1.30.
  3. משרד החנוך מתנה מימון למגרש חניה (שחיוניותו נוכח תנאי הבטיחות הקיימים עכשיו ב"מגרש" הקיים היא רבה מאד) בהסעה אחת בצהריים.
- התנגדות להצעה מבחינות חינוכיות ובגלל הקושי לשעורים האחרונים (1.30 - 12.45) בכיתות ז' ו-ח'.

*****

המשך בינינו לבין עצמנו

ולקנוח הסעודה אני הולך לאסיפה לערער על ההחלטה על הדבר-שאסור-לכתוב-עליו ולומד שאני פוליטיקאי ובלתי דמוקרטי וסתם מרגיז... ומה זה משנה אם אחר כך אינני יכול לישון ומגיע ל"אורנים" למחרת כאילו יצאתי מן המסחטה של המכבסה. על שבת כזאת כדאי להפסיד שינה.

שבת שלום

אריק

+++++

עצרה ראשונה למוסד בירוקרטי

פחגס עחיק אומר: "אורח לרגע - רואה כל פגע". - אמנם אינני חס עצמי אורח באספות שבקבוצנו, אך קשה לי לומר שאני מהווה, בשלב זה, חלק במערכת.

האסיפה וחוקי נהולה, אף הם אינם בחוסם התמחויותי, אך בכל זאת אני חס בצורך עז להביע את דעתי על האסיפה ומהויותיה כפי שהן משתקפות בעיני.

כמדומני, האסיפה יועדה לכמה דברים עקריים. ראשית, האסיפה מוכרת כמוסד עליון, אשר מתוקף תפקידו להכריע במישרים החברתיים, החברותיים והכלכליים שבקיבוץ.

בהיותה כזו - היא מהווה ביטוי לדמוקרטיה הישירה, הקיפה בקיבוץ, כאשר לכל חבר וחבר נותנת הזכות להביע את דעותיו והשקפותיו. כלומר - זכות הכרעה לכלל.

אישית אני רואה בה מפגש חברתי, ואפילו אם הוא פורמלי - הוא בכל זאת כזה. והלא - בסופו של דבר נחנה לנו ההזדמנות להכיר ולדעת את השקפותיו של הזולת. היא גם מקיימת במידת מה שליחות מסוימת בישר היא מפיצה מקרב הציבור הקיבוצי את המידע התיוני לחיים הקבוציים.

ואני שואל את עצמי! האמנם ?

באספות המעטות שבהן השתתפתי, טוב בשיעור בלבד, היתי עד לכמה דברים אשר לא עמדו בקנה אחד עם אותה מתכונת של אסיפות כפי שהובנה על ידי. ברב האסיפות, ההשתתפות, ותהא זו נוכחות בלבד, היתה מועטה ביותר. אני משער שהממוצע נע בין המישים לשישים חברים (במידה שטעיתי - יעמידוני נא על טעותי). אך לא על כך רצייתי לדבר.

חמתי ליבי לכך שלא פעם זכו הדוברים ליחס עויין או זלזלני מצד קהל השומעים מחד - ומאידך, הרשו לעצמם הנואמים, לדמות בנפשם שהם נמצאים ב"הייד-פארק" הלונדוני והלעיסונד דברים ללא קשר, ומשך נאומם היה ארוך עד להכעיס.

אך חמור מכל - האסיפות היוו במה ל"חיסול חשבונות" אישיים בין חברים. לדאבוני, נעשה הדבר פופולרי יותר ויותר - ואישי יותר ויותר. תצילנה אזניכם למשמע הדברים שהושמעו באספה האחרונה (14.2) ושכווננו באופן ישיר ופוגע. עוד חזיתי בהתנהגות בלתי מרוסנת ובלתי ממושמעת של חברים עד כדי חוסר התחשבות ממש (!) היתי אף נוכח להחליך בירוקרטי כושל, שנבע מחוסר עדכון של המוסדות ושהביא בסופו של דבר להחלטה על ענין שלמעשה כבר הוחלט עליו מזמן (שעות עבודה למרכז חברה הילדים). ועוד שאר פכים קטנים....

אינני בא כאן להשמיע בקורת. רצייתי להביע את חרדתי לעצם המשך קיומה של האסיפה במתכונתה הנוכחית. אף ידוע לי, שבקורת ללא הצעות לשיפור או לחיקון אינה יעילה. לכן עומדים בפני שני פתרונות:

- * האחד - ביטול האספה במתכונתה הנוכחית והענקת סמכויותיה לוועדות השונות.
  - * השני - נסיון לעשות "בדק-בית-כללי" לגבי נהול האספות, כולל סילוק כל הסבות המשמעותיות הקובעות את השתתפותם של החברים.
- אינני פסימיסט ואני הולך חקוה מסוימת באסיפות - לכן אבחר בפחרון השני.

חושבני שאנו צריכים לגשת לאחור למציאת פחרון מרפא כלשהו, לאספה. באופן מעשי, אני יכול להציע לאנשי המזכירות לבחור צוות, המונה כשלושה אנשים ואשר מתוקף תפקידו, יהיה - שפור "חזוטה" הפנימית והחיצונית של האספה. ואפילו - יגיעו הדברים עד כדי סדנה לניהול ישיבות או כיוצא באלה דברים.

בעזרת המעשים הללו, אולי יחול השנוי המיוחל - אחרי המאמין !!

ל ק ר א ת ה ו פ ע ה : להלן פרטים על הצגה ייחודיים אצלנו בליל הבח 12.3.76

מאת: א ל ב ר ק מ י ה נ פ י ל ה

עיבוד וביצוע: נ י ק ו נ י ת א י

אלבר קמי (1913-60) נמנה בין חיובי הסופרים של המאה ה-20, חתן פרס נובל, מספר, פילוסוף, מחזאי ועיתונאי. יצירותיו עשירות המבע מצטינות בחקר מחמיר וכנה על הבעות המטרידות את חופחנו, כשבמרכז התענינותו עומד האדם וקיומו.

הרומנים שלו (הזר, והדבר) הפכו לנחלת כולם, אך חשובים מאד הם גם מחזותיו (קליגולה, אי-הבנה) מסותיו (המיתוס של סיספוס, האדם המורד) סיפוריו ומאמריו.

הנפילה היא הצגה יחיד מבוססת על האחרונה ביצירות המופת של קמי, בה הוא בוחן מחדש בהגינות מעוררת כבוד את כל יסודות חייו.

הקהל יושב במעגל אינטימי וחופשי למדי, המכיל בתוכו את מוקדי העלילה והוא מהווה מרכיב מהותי של המופע.

בבוא ההצגה הוא זאן בפטיסט קלמנס, עורך דין לטעבר, כינס. סופט-אסיר חרטה /תואר מוזר שהוא בחר לעצמו). מאחורי הסנינות המבריקה, מסתתר למעשה אדם המבקש עדים ושוחטים לנפילה שלו. לאורך 5 ימים רצופים (הם 90 דקות של ההצגה), מסתער וידוי אישי מדהים ומפתיע.

היום הראשון הוא פגישה מקרית בין הגבור ובן שיחו, בבר מפוקפק באמסטרדם, הנושא את השם המצלצל: מקסיקו סיטי. ברקע נוכחות מפחידה: ברמן שחקן הדומה לגורילה אבל בעימות עם היצור הפרימיטיבי הזה, עולם החרבות והגבור מיצג אותו, אינו יוצא נשכר כלל וכלל. היום מסתים בלווי הצופים לאורך העלות אמסטרדם הדומות למעגלי הגהנום, כשפסעים גדולים של האנושות מתערבבים בחסאים זעירים של כל אחד.

היום השני הוא פגישה מחודשת ב"מקסיקו סיטי". קלמנס מסתור את סיפור חייו המצליחים בפריס כעורך דין מכריז ובעל ערכים הומניים, סגור המטרות הנעלות. אולם האיזון המושלם הזה מתערער לפחע בעקבות מקרה יוצא דופן.

היום השלישי הוא טיול חסר מנוחה בחוף אמסטרדם המעורפלת, קלמנס חוזר בעקבות נפילתו, אך בחטיפה עצמית בלתי מחיבת ובסנינות מסעסעת, הוא מנסה לשוא לברוח מהוידוים העיקריים. אמנם כלות המקרים שהוא מגלה הם כה מתאימים לכל אחד, עד כי נחשורת הסאלה אם הוידוי איננו מלכודת.

היום הרביעי הוא הפלגה מחושבת אל נוף ימי חסר צבע, מעין סוף עולם, חזרה מכאיבה על מסלול הנפילה וההתדרדרות. הגבור מול הזולת, הגבור מול עצמו במרד מגוחך ומעורר חמלה.

היום החמישי והמסים, הוא בקור בדירתו של זאן בפטיסט, חדירה אל מפלט הבדידות שלו, כשלבסוף הוא מגיש את סודו האחרון, בנסיון נואש לזרז את הקץ.

ואז הוא חושף את הטכניקה של סופט-אסיר חרטה, בפני כל דורס, מוסיט יד ומבקש עזרה וחמורה. המעגל נסגר.

היכן התחיל כתב האשמה? היכן נגמר הוידוי, האם הוא ערך את משפטו או אף משפט תקופתו? הסאלות נשארו פתוחות בפני הצופה.

עוד מעט אי אפשר יהיה לנהל היחה אינטלקטואלית בלי להזהיר כדרך אגב את ה"נפילה". הוידוי של קלמנס יגרור אותך אחריו. הוא מבריק, מסעסע, רצוף אנקדוטות וסיפורי מעשה מסעסעים או מזעזעים, לעתים צולל לעמקי הפילוסופיה, מקיף עולם ומלואו.

המוזר ביותר לחסכים אחר, עם סופט אסיר חרטה, גם כאשר ינפץ את כל המוסכמות. יש לך מונולוג של קמי. ויש לך הביצוע של ניקו ניחאי. החקן היחיד מחזיק אותך במחח במחך דעה ורבע, האחה יושב בפה פעור ואינך מרגיש שחזמן עובר.

צ. בן-שלום - על המשמר

*****X+X+X+X*****

(הערה: הננו ממליצים לחברים לשמור דף זה עד ליום ההצגה)

קפיצה לחד"ל

178/IV

אמריקה! מה להגיד! יורדים בשדה החופה ופתאום שפה מובנה! אתה יכול לגשת לחנות לקבוצה עתון, תפסת חוקולדה, לשאול את הדרך. אחרי המדבר השפתי של אמריקה הפרדית, הרגשתי "בבית".

ניו יורק, עיר נפחדת ומפחידה, בגלל גובה הבנינים שסוגרים את השדרות הרחבות מהשמש אך נותנות לרוח החריפה. לחדור לתוך העצמות, מין כבוד מיוחד למנהטן.

הרחובות ריקים אחרי גמר התיאטרונים בשעה 1030 - 1100. קשור למלון "דראג-סטור" שפתוח 24 שעות ביממה. נהניתי פשוט לישב מאוחר בלילה על כוס קפה, ולראות איך האנשים קונים כל מיני דברים מוזרים בלקיחה בחשבון, השעה. שמפו, מכונות גילוח, עתון בוקר ב-1100 בלילה, ספרים ואלף דברים אחרים. הניו יורקים, טוענים לרמת השירות ירדה מתחת לכל ביקורת, אך אם בארץ הרמה הייתה חצי מזאת, היינו חושבים שהגענו סוף כל סוף למדינה מסודרת. הרושם שמתקבל מהאנשים העובדים בענפי שרות, של רצון כן לעזור, אם זה טלפוניסטיה, זבנית, מלצרים ואף נהגי מוניות. מוזר שלמרות שניו יורק המרכז האינטלקטואלי של העולם המערבי, חושביה מחוננים במין נאיביות וחוסר תחכום בצדדים רבים של החיים. פתוחים לידידות שטחית ולשיחה די גלויה בפגישה הראשונה, או אפילו סתם מחוץ שיחה כל זרים.

אקפוץ קצת לטורונטו, כי אחרי כמה ימים בניו יורק, נתקלתי ב"יום הודיה", הודיה על התחלת בנית אמריקה ע"י האבות המיסדים. הכל סגור לכמה ימים והמשפחות מנסות לבלות ביחד בזלילה חרנגולית הודו ומיני מאכלים טובים.

טורונטו, עיר יותר ניו יורקית מניו יורק. מגדלי שחקים חדשים ויפים במרכז העיר, רחובות וחנויות שמשתוים במודרניות שלהם בכל מה שאפשר לראות בעולם.

רמת החיים בקנדה, גבוהה יותר אולי, מבארה"ב. היא ארץ עצומה, כולל שטחים רבים שאינם מיושבים. יש בה אוצרות טבע לכל הצרכים ונדמה לי, שרם ניסו לגלות את הכל. המרחק מחוף לחוף, 6,400 ק"מ, ומצפון לדרום, יותר מ-2,500 ק"מ. יש אזורים של עצים, אזורים גז/טבעי, ונפש ואיזורים של העמיה ומסחר. בגלל החורף הקר, פיתחו מין עיר מתחת לאדמה, קונקורסים של חנויות, מסעדות, סינמה, הכל מחומם, נקי ועשיר. אפשר לא לצאת לקור החורף בכלל, אלא לארגן כל החיים, מהבית לקניות, לבילוי, מוגן מהקור, עד חניה למכונית מתחת לדירה, כך נגס אפשר לבקר ידידים בלי לצאת החוצה. בנו מין מרכזי בילוי כגון, 6 בתי קולנוע, או חדרות של בתי קולנוע ותיאטרון במרכז אחד, כדי שלא יהיה צורך לצאת לרחובות לחפש תכניה מתאימה.

הזמן לי, ללכת לקונצרט של סלישיה מישראל. באוחו המרכז, באוחו הערב, הציגו הצגה רצינית, קומדיה, ומחזמר מלבד הקונצרט. אגב בקונצרט פגשתי משפחה ישראלית, שהבת שלהם, בת 10, כבר מנגנת צלן כסולנית.

השתתפתי, בערב שבת, בבית כנסת רפורמי, על פי הזמנה האחות והגיס של כושנה. הציבור רובו זוגות צעירים עם ילדים קטנים, עלי להעיר ששתי הדודניות של שושנה, אשר לומדות עברית בבית הספר, מבינות ומדברות יותר טוב מהדודה! התפילה, לא הייתה רצינית בעיני. ערבוביה של שירי חנוכה הנוער (חנוכה) ששרו גם באנגלית לפי חרגום איום ביותר וסדר תפילות שאצלנו בבית, היה נחשב כמחאים לתפילות המיוחדות לילדים. אך הציבור ניגש ברצינות גמורה למבנה זה של תפילה, והשתתפו בתפילות ובשירים בהקפדה.

(המשך "קפיצה לחו"ל")

כמובן הגעתי למפלי הניאגרה. בודאי קראתם הרבה על מפלים אלה ולכן לא כדאי לי להוסיף עוד תיאור. רק אומר, שהמקום באמת מרשים, במיוחד המראה מהמערות המלאכותיות מתחת למפל.

לחזור לארה"ב = איך לתאר כל כך הרבה ששחים וחוויות? אולי נקח שטח, שטח.

פוליטיקה - רוב האנשים ההגיתתי אחם בקשר, היו אנטי פורד וחשדניים לגבי קיסניג'ר. ולא רק מזוית המזרח התיכון. אולי לא כל כך נגד פורד, אלא ההרגשה שהוא אפס. בלי אופי, בלי קו עצמאי ובלתי כדורונות. אחד סיפר לי, שידוע שפורד לא הציג אף הצעת חוק אחת כל שנותרו בסנסור.

היהודים, ממס אנטי. הם טוענים שפורד מוכר את ישראל, יחד עם ניו יורק ויהודיה, כדי להסאר נשיא. לגבי קיסניג'ר, היו דעות מעורבות. חלק די נלהב ממנו, מחכמתו וגישתו הגיאופוליטית. חלק טוען שדורגסים מסדרים אותו משמאל וימין, הרוסם שלי הוא, שאם הוא היה בן אדם קצח יותר צנוע, התמיכה בו הייתה רחבה יותר.

יס רמזים רבים, שהממשלה די ביקורתית לגבינו. העתונות הדגישה את ההתקפות האוויריות שלנו, הרבה יותר מהפעולה ברמה מגימים. השלביזיה, אחרי ההתקפה שלנו, הראתה רק ילדים פצועים וחזרה על סיפור ההתקפה כמה פעמים בצורה מאוד לא אוהדת. הניו יורק טיימס, שנחשב פרו ישראלי, חוזר וטוען שעלינו לרכך את עמדתנו כלפי הפח"ח, ולקבל אותו כשותף בדיונים. נדמה לי, שרק היהודים מצדיקים בלב שלם את ההתישבות בגולן והחזקת השטחים, לזמן כה ארוך. גם הגויים הפרו ישראליים, היו רוצים לראות וליהורם רציניים מצדנו.

העניין הרציני של האמריקאים, מופנה למצב הפנימי, כלכלי וחברתי. הרוסם שלי הוא, שלאט לאט, הם מוצאים דרך לפתור את הבעיות החברתיות. בזהירות, בהסתייגויות ונסיגות. אמריקה בכל זאת, צועדת לקראת חינוך די טוב, אפשרויות שווה בעבודה, הן לסחורים, הן לנשים וליתר הקבוצות המוגדרות כמפליה. הדרך תהיה ארוכה וקשה, אך כבה מרגישים משהו. למשל, ראיתי בין הצעירים די הרבה ידידים, שאחד לבן אחד שחור, הולכים יחד, עולים בתחתית יחד, בלי שמישהו מסתכל. גם רואים יותר זוגות מעורבים במנהסן. בכל אופן, בלי שמישהו שם לב. החברות הגדולות נזהרות למנות בהנהלה הגבוהה, לפחות שחור אחד או שניים, אשה אחת או שניים. כל הנ"ל כמובן, לא חמנה מוסלמת של התקדמות, אך רמז בכיוון הנכון.

אם לפורד, יש בכלל. תקוה להיבחר טוב, יממש אותה, רק אם יצליח לחדש את ההתקדמות הכלכלית ולהוריד אחוז האבטלה. הסימנים הט, שהוא יורע זאת, ומכנים כסף לתעשייה ומסחר, כדי להחיות את הפעולות הכלכליות בהיקף רציני. הפרט, עדיין די נזהר בהוצאות והשקעות, אך החנויות החמלאו לפני חג המולד ובעלי החנויות לא התלוננו בכלל על העונה.

מוזר שבבזנס הקטן והבינוני, אנשים גלויים וישרים, ומצד שני, כל יום הומעים על עוד סקנדל פוליטי-כספי, כוחד גסידורים לא חוקיים. לפוליטיקאים באמריקה, אין שם טוב כבני אדם, אך אף אחד, אינו רואה אלטרנטיבה טובה לשיטות הנוכחיות של הנהלת המדינה.

מיכאל כ.

בבית

לחזומת לב כל החברים - הנה מכתב שנחשב ממחוז מרון

הנדון: נשיאת נשק אישי

1. בכל פעם שהמתח הבטחוני יורד אנו עדים לכך שפחות ופחות אנשים נושאים נשק אישי.
2. ברצוני לעדכנכם שעדיין לא הגענו לנחלה ולרווחה עם אויבינו ושאנו יכולים לזלזל בנושא הבטחון האישי והכללי בצורה כמו שמשתקפת מצורת פעולתכם.
3. הפעם ברצוני להתריע בנושא נשיאת נשק אישי ע"י כל החברים/חברות שמסוגלים לכך.
4. מפקדת החטיבה חילקה כמות נשק שמספיקה לכל אחד שרשאי לאחוז בנשק.
5. הנשק האישי הינו הבסיס המידי שבעזרתו אנו מסוגלים לשמש את מהלכי המחבלים ואף להורגם.
6. וכראיה לכך אנו רואים את מקרה נהריה שבו אנשי המשמר האזרחי ירו לעבר המחבלים והניסו לבית מגורים (ולא זאת בלבד היתה מטרותם).
- מקרה שמיר שבו אנשי המקום רתקו את המחבלים למקומם וחסלו את החוליה.
- מקרה כפר יובל שחולית המחבלים לא חדרו לבית שממנו נורתה אש, אלא לאחד הבתים שממנו לא נורתה אף ירייה.
7. יש להרחיע ולדרוש בכל הכנסים הפנימיים בישוב מכל החברים לנא נשק בכל עת.

האם אנו זקוקים לדם של איזה שהיא משפחה יהודית שתרחצ ע"י חולית מחבלים על מנת שנתעורר או מוטב להתעורר טעה אחת מוקדם יותר ?

חתום: עמירם דובב, סרן
ק. הג"מ

*****

הגדרות: "פסימ'סו"

א' שמכבה את ה 313 (de המ' החמ'ע)
ב' הל' 2000 - 1600 / 11/13 בק"ש!

עודת מן השרותים

הלכה

מכירות סוף העונה

מאד מאד מומלץ, לקנות עכשיו מעילים, חליפות ושמלות חורף. יש הנחות גדולות בחנויות של אחא, משביר לצרכן וסתם בחנויות בתל אביב או חיפה. כדאי לנסוע עוד החודש!!!!

ניקוי יבש

לפני כמה שבועות נפתחה חנות של ניקוי יבש "קשת" בצפח. אפשר לשלוח בגדים באופן פרסי לשם. דרך המחסן במרכז, אנו שולחים רק פעמיים בשנה, בסוף החורף ובסוף הקיץ.

מכונות תפירה

שוב אנחנו נאלצים להזכיר לכל החברות, אפילו למנוסות בתפירה, שאין להשתמש במכונות תפירה לצורך אישי. המכונות האלו כלי עבודה שלנו ועלינו לשמור שהן היסארנה במצב תקין כל ימי השבוע, כולל לעבודה בשבת.

לכן עומדת מכונת תפירה זינגר במצב מצוין לשימוש לעבודות פרטיות.

בתודה מראש

=====

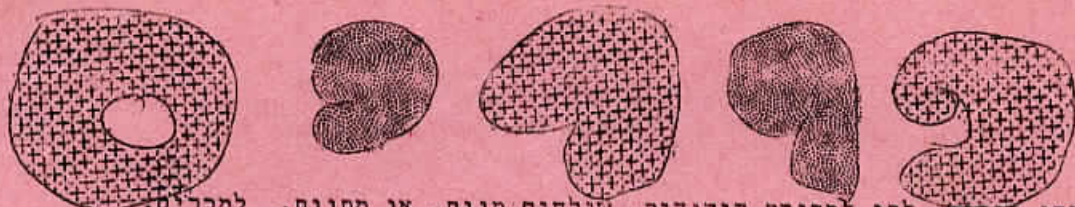
מהמסגריה

חברים שהזמינו לפני חודש מסגרות למקרר ולנקוי נעליים, יכולים לגשת בשעות היום למסגריה לקבל אותם.

"מבט"

אם אחם מעונינים לקנות סדור תלית מכנסים "מבט", יש עכשיו אפשרות להזמין מלגט.

=====

בחג פורים, לפי המסורת היהודית, שולחים מנות, או מתנות, למכרים, לקרובים ולאביונים. לפי מסורת כפר הנשיא, אנו נוהגים "להפיל פור" ולשלוח מנות לבר-מזל ששמו מופיע על פתק שנשלח "על עוור" משקית. על ידי כך, כל אחד יודע למי הוא שולח מתנה, אך לא יודע ממי הוא מקבל.

מזה תבינו שעיקר המבצע הוא מתן שי צנוע וקולע. הזדמנות שנתית להתחשב בזולת ולגרום לו נחת!

הודעה על אסוף המתנות וחלוקתן הפורסם יותר מאוחר.

ואלה "כללי המשחק":

- 1: לוקחים באקראי פתק עם שם (מתחילים לחלק אותם כבר הערב!)
- 2: עם קצת בלשות, מחשבה, החיעצות ויזמה אפשר להחאים את המתנה לבעל-הפתק. אין "לסדר" אנשים על ידי מתיחות או "מתנות" פוגעות או מזלזלות!
- 3: אין להפריז בכסף!! זכרו שעצם המתנה הוא המחשבה שהושקעה בה. רצוי לתת מתנה תוצרת בית, ובכל מקרה אין להוציא יותר מחמש לירות מקסימום בהכנת המתנה.
- 4: כמה הצעות למשלוח מנות -

תוצרת בית

עוגה	כובע סרוג
עוגיות בכלי מקושט	כפפות סרוגות
קליפות הדר מסוכרות	גרבי-שינה חרוגים
פדג' וממתקים	צמח או קסטוס בעציץ
ריבוח	
יינות	

בחוג לקרמיקה אפשר להכין - כלי חרס מכל הסוגים

בחוגים למלאכה אפשר להכין - כריות, צפיות, מחזיקי ספרים, דברי נגרות, חפצי נוי וכו'

נקווה שכל מחנה חקלע בול!!!

בהצלחה,

צוות פורים.

נ.ב.: מי אמר שמותר לשלוח מתנה אחת בלבד??
נמצאו את ההזדמנות לשלוח "הפתעות" לחבריכם דרך דאר-פורים!!

27.2.76

THE PARLORS PAGE

What's What in K.H.?

- * Arnon Watermans art exhibit opened with a large turnout of members from K.H., Ayelet HaShachar, and various other friends from the area. (In the small hall by the theater in Ayelet.) Leila, who has been working for more than a year with the young artist, and Jack G. (our "passing out" secretary) both stated their pleasure at seeing Arnon's exhibition, which will be open 'till the end of the first week in March.
- * We wish the best of luck to David Steel, who was drafted to the army for a shortened period this week.
- * Bon Voyage! to our traveling member, Yisrael Avidor. He's representing the Working Youth of Israel at the Falcon Congress (Socialist Youth Movements) in the states of Germany, Belgium, England and France.
- * Kol HaKavod to Cochavva! She's just finished her course in mens hairstyling and we wish her good luck in her new and revolutionary occupation. We hope to interview her before her new experiences become an everyday occurrence.
- * The Purim Committee has energetically started work this week with loads of fresh ideas. But they really reached a new high on Tuesday when they showed color slides of past Purim parties on the main bulletin board.

Birthdays

2.3 Amira Englesberg
3.3 Nir Pearlson
5.3 Tamar Wolfin
7.3 Hattie Davis
Shai Witham

Anniversaries

5.3 Ireen and Nocki Shein

A Pessimist

Someone who turns
off his boiler
between 4.30-8.00
in the Summer!!

Rhoda's store now has a large selection of toys of high quality (Lego sets, knowledge games, etc). We're able to obtain these games at 25% discounts and advise all those interested in buying these items to do so at home.

Eddy N. would like the addresses of friends, relatives or associates in America. He'll be in the States in about a month and would like to get in touch with people there. Anyone interested is asked to pass on addresses to Yael N.

Our 10th graders (the younger HaYardener's) are going on their annual school trip, to the Dead Sea area, for a week.
The older HaYardener's (11th grade) are going for a 10 day trip to the southern Negev and Eilat area.

We wish them good weather and pleasant hiking!

Friday night in the Dining Room at 9.15 P.M.

HEBREW - an easy language? A language party in a light vein
There will be an exhibit of books and materials in the Moadon before the party

ה ו ר א ו ת   ל   ח ב ר י ם   (כ ו נ נ ו ת)

(1) תקן:

לעוזי יהיו 5 מחסניות מלאות
ל 14 " 3 " "

- א. כל חבר אחראי למלא את הציוד החסר בביחו (יחפרסמו שעות פתיחת הנשקיה).
- ב. כל חבר חייב להחזיק את הנשק במקום סגור ובטוח, ויחד עם זה, נוח לגישה.
- ג. כל חבר חייב לצאת עם הנשק וכל התחמושת שברשותו במקרה של חרגיל או הפעלת אמת.

(2) כוננויות:

- א. "נמר א" - חשש לכניסת מחבלים. ידווח לשומרים כלבד, מחובתם של השומרים להיות בעירנות יחר.
- ב. "נמר ב" - ידיעה על כניסת מחבלים באיזור הגבול. ידווח לשומרים ולאוכלוסיה באמצעות לוח המודעות. השמירה תתוגבר סביב למשק ואיזור בתי הילדים. כל חבר שברשותו נשק חייב לשאת אותו.
- ג. "נמר ג" - ידיעה ודאית על מחבלים באיזור המשק. תופעל אזעקה, כמו כן ידווח במעי הכריזה. מצב זה מחייב הגנת המשק ע"י כל החברים הנמצאים בו. - הפעולות שיתבצעו מידיח:
- חברים יתפסו עמדות סביב המשק, כל אחד בגזרתו.
  - חוליה מיוחדת תנוע עם רכב סביב המשק.
  - כחת כוננות + 4 רצים יתרכזו בחד"א.
  - אוכלוסיה בלתי לוחמת תשארו בבתיים, תנעל דלתות ותמחין להוראות.
  - מכאן ואילך הכל מתבצע עפ"י הוראות המא"ז.
  - אין לרוץ וליצור אנדרלמוסיה, המשק יתארגן להגנה עצמית עפ"י המצב ועפ"י הוראת המא"ז.
  - סיום מצב זה רק עם השמע אות הרגעה.

דו"ח משיבת וועדת המשק - 27.2.1976

נוכחים: קולין, שאול ר', איבן, ראובן ג',
איזק, יוסי כ', זמי.

(1) ערעור האיחוד בענין האולפן

האיחוד מערער על החלטתנו לקבל את הגרעין ולדלג על המחזור הבא של האולפן שהיה אמור להפתח ב-2.5.1976

בישיבה משותפת עם חברי המזכירות, הוחלט פה אחד כי אין באפשרותנו להענות לפניית האיחוד ולקבל את האולפן בנוסף לגרעין "סלעית".

(2) החלפת רכב - סוברו לבן

אחרי התאונה של הסוברו הלבן, חברת הביטוח הכריזה שהמכונית אינה ניתנת לתיקון.

הוחלט להמליץ לוועדת הרכב לקנות רכב אחר בגודל ובסכום של סוברו חדש.

(3) חוכנית חשמל

התקיים דיון על חוכנית-אב של רשת החשמל במשק. הבעיה היא שאנו צורכים את העומס המקסימלי המותר, בעיקר בבתי הילדים, בצריפים ובמרכז המשק.

בגלל חומרת הבעיה, הוחלט לבחון כמה אלטרנטיבות המהוות פתרון לסווח ארוך, והאפשרויות הכספיות לביצוע חלק מן התוכנית האלה.

הוטל על מרכז הבנין והחשמלאים לגמור את התכנון, בשתוף עם המחלקה הטכנית של קבוץ מאוחד.